

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Ježoviczovou v právní věci žalobce **J. B.**, zastoupeného Mariánem Byszowiecem, bytem tamtéž, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, orgán sociálního zabezpečení, Praha 4, PO BOX 122, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 5.10.2011 č.j. OSZ-142037-20/M-K5-2011, o invalidní důchod,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 5.10.2011 č.j. OSZ-142037-20/N-Kř-2011 **se zrušuje** pro vady řízení a vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5.10.2011 č.j. OSZ-142037-20/N-Kř-2011, kterým byly zamítnuty jeho námitky proti rozhodnutí o orgánu sociálního zabezpečení Ministerstva vnitra č.j. OSZ-142037-15/D-Kk-2011 ze dne 29.6.2011 o odnětí invalidního důchodu pro invaliditu I. stupně od 1.8.2011, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

V této žalobě zejména namítal, že při vydávání obou rozhodnutí došlo k podcenění závažnosti jeho zdravotního stavu. Trpí těžkou poruchou dynamiky páteře, je schopen chůze jen o dvou francouzských holích, užívá velké množství

opiátů proti bolesti a nemůže proto pracovat. Navrhoval s ohledem na tyto zdravotní problémy, aby rozhodnutí bylo zrušeno a domáhal se přiznání invalidity III. stupně.

V průběhu řízení dne 11.7.2012 udělil žalobce plnou moc pro zastupování M. B.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 5.10.2011 č.j. OSZ-142037-20/N-Kř-2011, rozhodnutím žalovaného z 29.6.2011, obsahem správního spisu žalovaného. Poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobci byl přiznán invalidní důchod pro invaliditu I. stupně na základě jeho žádosti, přičemž dne 23.6.2011 byla provedena kontrolní lékařská prohlídka na Okresní správě sociálního zabezpečení v Karviné, kde lékař považoval za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce zdravotní postižení uvedené v kap. XIII, odd. E, pol. 1 písm. b/, přílohy k vyhlášce 359/2009 Sb. a stanovil pracovní míru poklesu pracovní schopnosti žalobce pouze na 20 %.

Po uplatněných námitkách ze strany žalobce proti rozhodnutí ze dne 29.6.2011, kterým byl žalobci invalidní důchod odňat od 1.8.2011, vydal žalovaný napadené rozhodnutí ze dne 5.10.2011, jímž tyto námitky zamítl a rozhodnutí ze dne 29.6.2011 potvrdil. V průběhu řízení o námitkách byl žalobce dne 20.9.2011 totiž posouzen, že není invalidní, neboť jeho rozhodující zdravotní postižení uvedené v kap. XIII, odd. E, pol. 1 písm. c/ přílohy k vyhlášce 359/2009 Sb. způsobovalo pouze 30 % poklesu jeho pracovní schopnosti.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek u PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise ze dne 17.5.2012 bylo zjištěno, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k 5.10.2011 byl chronický bolestivý syndrom bederní páteře, s nutnou operací hernie disku L5/S1 vlevo v r. 2001, nyní oboustranný lumboischiadický syndrom více vlevo se zánikovou radikulopatií S1 vlevo a lehce i L5 vlevo a těžká porucha dynamiky páteřního sloupce jako celku s maximem v dolních i bederních segmentech s nutností užívání opioidních analgetik. Toto zdravotní postižení je uvedené v kapitole XIII. oddílu E položce 1 písmeno c/ přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kdy z rozmezí 30-40 stanoví 35 %. Při stanovení míry poklesu PK MPSV přihlížela i k dalším zdravotním potížím, zejména zvýšené unavitelnosti a zhoršené koncentraci pozornosti v psychické oblasti. Výraznější smyslové postižení u žalobce není ve zdravotní dokumentaci uvedeno. Používání inkontinenčních pomůcek při částečné inkontinenci není ve zdravotní dokumentaci posuzovaného uvedeno. U žalobce se neprokázalo těžké funkční postižení více úseků páteře se závažnými parézami, výraznou svalovou atrofií, poruchou hybnosti končetin ani závažnou poruchou funkce svěračů, jeho zdravotní

stav nelze hodnotit dle písmena d/ uvedené kapitoly, oddílu a položky přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. Pro uvedená zdravotní postižení žalobce není schopen těžké fyzické práce s přetěžováním páteře, zvedáním a přenášením těžkých břemen, prací ve vynucených polohách, v nadměrném chladu nebo vlhku, pro prokázanou zvýšenou unavitelnost a zhoršenou koncentraci pozornosti není vhodná práce s vysokým rizikem úrazu, včetně účasti na silničním provozu. Lehčí fyzické práce za výše uvedených omezení je schopen. Komise přihlížela k dosavadnímu pracovnímu zařazení, kdy pracoval od r. 2001 do r. 2010 dle vlastního sdělení v hasičském sboru mimo I. linii, obdobné práce je při stávajícím stavu schopen. Komise konstatovala, že psychologické vyšetření 13.4.2012 neprokázalo objektivně výraznější patologie v psychické nebo duševní oblasti a tvrzení, že nebude schopen zapojit se znovu do pracovního procesu, není úměrné psychickému postižení. Zvýšená unavitelnost a zhoršené schopnosti koncentrace pozornosti, byť jen jako sekundární vliv užíváním medikace proti bolesti žalobce limituje pro výkon práce ve vysokém riziku úrazu, včetně účasti na silničním provozu. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky se nemění. Žalobce byl tedy nadále invalidní v I. stupni bez přerušení.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s., při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalovaného, vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí 5.10.2011 byl invalidní, přičemž šlo o invaliditu prvního stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. a) zák.č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 35% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR v Ostravě, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat, když tato komise stanovila hranici míry poklesu pracovního potenciálu na 35 %. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – neurologa, tedy lékaře z oboru, do něhož je zařazeno nejzávažnější zdravotní postižení žalobce. Také se vypořádala s odlišným hodnocením zdravotního stavu žalobce oproti dříve učiněným posudkovým závěrům lékařů OSSZ a ČSSZ.

Jelikož u žalobce k datu 5.10.2011 šlo nadále a nepřetržitě o první stupeň invalidity, krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný v průběhu dalšího řízení bude respektovat závazný právní názor krajského soudu, a to že žalobce je nadále invalidní v prvním stupni, a to nepřetržitě ve smyslu ust. § 39 odst. 2, písm. a) zdp., když u něj šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 35%.

pokračování

- 4 -

43Ad 92/2011

Procesně úspěšný žalobce se náhrady nákladů řízení vzdal a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona ani v případě úspěchu (§ 60 odst. 1 a 2 s.ř.s., §118 d/ zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění). Proto nebyly náklady řízení přiznány žádnému z účastníků.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 12.7.2012

**JUDr. Miroslava Ježoviczová
samosoudkyně**